

عنوان مقاله:

تاثیر محلول پاشی ساکارز و گلوتامین بر عملکرد غلاف تر و دانه در سه لاین باقلا

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی نوآوری و فناوری علوم زیستی شیمی ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سید مهدی ذاکری تبار امیری - دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیولوژی گیاهی، دانشگاه گلستان، گرگان، ایران

حمیدرضا صادقی پور - دانشیار گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه گلستان، گرگان، ایران

کامران قاسمی - استادیار گروه علوم و مهندسی باغبانی، دانشکده علوم زراعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، ایران

احمد عبدل زاده - استاد گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه گلستان، گرگان، ایران

فاطمه شیخ - استادیار بخش تحقیقات زراعی و باغی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان گلستان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، گرگان، ایران.

خلاصه مقاله:

باقلا گیاهی از خانواده حبوبات است که با داشتن بیشترین مقدار پروتئین ذخیره ای، به عنوان یک منبع پروتئین ارزاقیمت محسوب می گردد. در این مطالعه اثر تغذیه برگی ساکارز و آمینوآسید گلوتامین، هرکدام به تنهایی یا در ترکیب بایکدیگر بر عملکرد و اجزای عملکرد بذر ارقام داری تانن (برکت و شادان) و بدون تانن (مهتا) مورد سنجش قرارگرفت. ازگلوتامین با غلظت ۲۰۰ میلی گرم بر لیتر و از ساکارز با غلظت ۵۰۰۰ میلی گرم بر لیتر به صورت محلول پاشی در سه نوبتشامل شروع گل، شروع تشکیل غلاف و مرحله پرشدن غلاف، استفاده شد. نتایج حاصله نشان داد تغذیه با گلوتامین اثرمعنی داری روی عملکرد غلاف تر در ارقام باقلا داشت، اما تیمار ساکارز اثر معنی داری روی اجزای عملکرد نداشت. رقم برکتبا متوسط ۲۶۰۴۳ کیلوگرم غلاف تر در هکتار، به طور معنی داری از دو رقم دیگر در هر تیماری برتر بود. همچنین رقم برکتبالاترین عملکرد دانه تر و عملکرد دانه خشک را نشان داد.

کلمات کلیدی:

آمینوآسید، ساکارز، عملکرد، باقلا، گلوتامین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1535257>

